

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΑΒΔΟΥΛ ΑΖΙΖ

ΕΠΙ

ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ

ὑπὸ

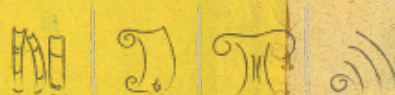
Δ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΑΥΓΗ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΗ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

1862

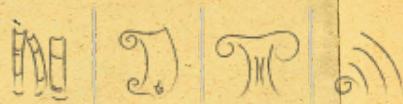
Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΑΒΔΟΥΛ ΑΖΙΖ

Ε Π Ι

ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ, ὅπερ ἐν τῇ σιγῇ τῶν ἐρήμων, συνέταξαν διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Μωάμεθ αἱ δύο τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀρνήσεις, ὁ Ἀρειανισμὸς καὶ ὁ Ἰουδαϊσμὸς, ἐξήρχετο τῆς Ἀραβίας, φερόμενον ἐπὶ τῆς λόγχης τῶν ἀγρίων Τουργομάνων. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι τὸ Κοράνιον. Τὰ πύρινα αὐτοῦ ῥήματα εἶναι ἡ ἐξόντωσις τῶν λαῶν, καὶ ἡ προφητεία τοῦ ἡ σπάθη καὶ οἱ ἐμπρησμοί. Ἐκβαρβαρώνον τὸν ἄνθρωπον τὸν καθιστᾷ ὁπαδὸν τοῦ Μωάμεθ, ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη, ἀναφέεται παντοῦ καὶ ρυθμίζει τὴν ἀρχικὴν ἐποφὴν τῆς ἱστορίας του. Εἰς πᾶσαν αὐτοῦ σελίδα, φέρει ἐντετυπωμένην τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ἀνθρώπου, καταστηθέντος ἀσυνάρτηνον λείψανον τῆς ἡθικῆς δημιουργίας. Παραγνωρίζον τὴν οἰκογένειαν καὶ ἀναιροῦν τὴν ἐμφυτον ἰδέαν τοῦ δικαίου, ἀντικαθιστᾷ αὐτὰ διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπολυτισμοῦ, τοῦ ἐξισώσαντος τὰ πάντα ἐν τῇ τρομερᾷ ἐνότητι τῆς ἀπολύτου δουλείας.

Ὁ Ἕλλην μαχόμενος κατὰ τοῦ Κορανίου, πληρᾷ τὴν ἱστορίαν του μὲ τὰς βαθυχρόους σκιάς τοῦ πλέον σπαραξικαρδίου καὶ φονικοῦ δράματος, οὔτινος τὴν τραγικὴν δεινότητα ἀποτελοῦσιν αἱ συμφοραὶ τοῦ δουλωθέντος Γένους ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τὸ Βυζάντιον κατέπεσεν ἐν πλημμύρᾳ φλογῶν καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ἐξευγενισμὸς εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτοῦ ἐστίαν, ὅπου ὁ Θεοδόσιος καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς συνε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΤΙΟΥ

πλήρουν διὰ τῆς πολιτικῆς τὴν θρησκευτικὴν ἀνα-
μόρφωσιν τῶν ἀνατολικῶν λαῶν ἐν τῷ πνεύματι
τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ. Περιλαμβάνων οὗτος
ἐν τῇ σοφίᾳ του τὸ αὐλον φῶς τοῦ Θαβῶρ, διέσω-
σεν ἀνέπαφον τὴν ἀρχέτυπον ιδέαν τοῦ Χριστια-
νισμοῦ, καὶ ἀνυψῶν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κρηπίδος δεκαο-
κτῶ αἰώνων ἀκηλιδώτου πίστεως καὶ ἀπαρεγκλί-
του λατρείας, συνήνωσεν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλη-
σίας του τὴν λάμψιν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν
Ἀθηνῶν.

Ἡ ἄλωσις τοῦ Βυζαντίου προσεγγίζει αἰφνης τὴν
Δύσιν μετὰ τῆς ἀπολιτεύτου Ἀσίας, καὶ μία ἀπο-
φρὰς ἡμέρα ἀσχημοσύνης διὰ τὴν ἀνάλητον καὶ
ἀπαθὴ Εὐρώπην εἰς τὰς δεινοπραγίας τῶν Ἑλλή-
νων, ἐμπέδωσεν αἰῶνας δουλείας ἐπὶ τοῦ τεθλιμ-
μένου Γένους των, ὅπερ ἔκτοτε διατελεῖ ὁ Χριστὸς
τῶν Ἐθνῶν ἐν συνεχεῖ σταυρώσει τεσσάρων ἑκατον-
ταετηρίδων ὑπάρχων. Μικροὶ καὶ μεγάλοι λαοί, πο-
λιτισμένοι καὶ ἀπολίτευτοι, ἀλληλοδιαδόχως διέβη-
σαν ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐναμιλλώμενοι τίς
πρῶτον νὰ τὴν λιθοβολήσῃ μὲ τὰς πέτρας τῶν ἐ-
ρειπίων της. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς, πνεῦμα ἀθάνατον ἐν-
τετυπωμένον εἰς τὴν ἐντελεστέραν αὐτοῦ μορφήν, τὴν
Ἐλευθερίαν, κυοφορεῖ ἐν ἑαυτῇ, ἕνα προορισμόν, ὁ-
στις οὔτε ἀπέρχεται οὔτε θνήσκει.—

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου, ἡ Κρήτη παρίσταται
ὁ προμαχὼν τοῦ Γένους, αἱ θαλάσσιαι Ἀλπεὶς τῆς ἀ-
πειλουμένης Δύσεως ἐκ τῆς Τουρκικῆς πλημμύρας. Εἰς
αὐτὴν μετηνέχθησαν οἱ σταυροὶ καὶ τὰ ἱερὰ σκεῦη
τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, παρακολουθήσαντα τὴν
φυγαδευθεῖσαν ἀνεξαρτησίαν. Ἡ ἐλευθερία, ἀπερίλη-
πτος ὡς ὁ αἶθρ, ἀνέκαθεν φιλεῖ τὰ πελάγη. Εἰς
τὰ δύο τοῦ Κόσμου ἡμισφαίρια ἀνεδείχθη νησιωτι-

κὴ καὶ Ὠκεάνειος. Εἰς Ἰταλίαν τὸ Ἀμάφι ξε-
νίζει περὶ τὸν Μεσαιῶνα καὶ καθιδρύει τοὺς ἐλευ-
θέρους θεσμούς, οἵτινες διερχόμενοι τὰς θαλάσσας
ἐκαθαρίζοντο ἐκ τοῦ κλύδωνος τῶν ἐμφυλίων πολέ-
μων, οἵτινες κατήσχυον τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα
εἰς τὴν ταραχώδη καὶ πλατωνικὴν Φλωρεντίαν. Ἀν-
τὴ νῆσος Πάτμος, ἦναι ἡ πεφιλημένη γῆ Ἰωάννου τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀμερικὴ ἀφ' ἑτέρου κοινωνοῦσα μετ'
αὐτῆς διὰ τοῦ ἀεικινήτου στοιχείου τῶν θαλασσῶν,
ἀποδέχεται τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἐξ οὗ ἀρύε-
ται τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα ἄγνόν ἐκ τῶν πα-
ρεκτροπῶν τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, ὡς τὰ πτηνὰ
τοῦ Ὠκεανοῦ, τὰ φέροντα ἐπὶ τῶν πτερυγῶν τὰς
ῖριδας τοῦ φωτός τῆς γῆς, ἐξ ἧς ἀπομακρύνονται.

Τὰ λείψανα τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, ἐν Κρήτῃ
διασωθέντα, κατέδειξαν ὅτι ἐν αὐτῇ ἐνεκρύπτετο τὸ
ζώπυρον τοῦ ὅλου ἔθνους. Τῶντι ἡ σβεσθεῖσα λυ-
χνία τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν μαρ-
τύρων της, εἶχεν ἐξανάψῃ ζωηρότερον τὸν πυρσὸν
τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὰς χεῖρας τῶν Κρητῶν. Ἡ
δὲ περιφανὴς αὐτῶν νῆσος, ἐν ἣ διατηρεῖται ἀνέπα-
φος ὁ ἀρχαῖος τύπος τῶν Ἀχιλλέων καὶ Πύρρων,
εἰς τὰ ἀθλητικὰ σώματα τῶν παλλικαριῶν της, πα-
ρίστατο ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Γένους, ὡς ἄλλη Ἱεροενδε-
δυμένη Ἑλληνίς νύμφη, φέρουσα ἀντὶ λαμπάδος,
τὸ μάχιμον ξίφος, ὅπερ καὶ μόνον φεγγαβολεῖ, ἐν
τῇ νυκτὶ τῆς μακρᾶς καὶ οἰκτρᾶς δουλείας της. Ἐ-
κεῖ πᾶσα φωνὴ εἶχεν ἀποβῆ πόνος, ἕκαστον δέν-
δρον καὶ σκῆνωμα, ὁ δὲ αἶστος τῶν βουνῶν της, φυ-
γαδευθεὶς ἐκ τῶν θόλων τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἐπτε-
ρυγίζετο περίξ τῶν φλογῶν, ὡς ἡναπτον οἱ μαχη-

ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΥΦΡΟΣ καὶ κράζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν
ἐλαστικῶν δακτύλων τῶν ἀνδρῶν δονισμῶν του εἰς τὸν
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

αἰθέρα, ὅτι ἐζήτει νὰ ἀνεύρη τὰ αὐτοκρατορικά τῆς Κωνσταντινουπόλεως στέμματα, ἅτινα κατέπεσαν μὲ τὸ σῶμα τοῦ τελευταίου αὐτῆς Βασιλέως. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ, συνεμίχθη μὲ τὰ λείψανα τοῦ κράτους του, καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ ἐνὸς, ἐγένοντο ἡ νεκρικὴ πυραμὴ τοῦ ἄλλου. Μετ' αὐτοῦ ἐμάχοντο εἰς τὰ μακρὰ τείχη τῆς πρωτεύουσας τριακόσιοι Κρήτες, καταστηθέντες, μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου, οἱ αἱματωμένοι Εὐαγγελισταὶ τῆς νεκρᾶς διαθήκης τοῦ δουλωθέντος Γένους, διαθήκης ἣν ἀπεσφράγισεν ἡ Ἡρωϊκὴ Ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ 1821.

Ὅποιας ἀναμνήσεις ἀποκαλεῖ ἡ Κρήτη καὶ εἰς τὸν ἥττον ἀμύητον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς! Ἐν αὐτῇ ἡ ἀρχαία ἡδυπάθεια ἔμεινεν ἄκαμptos καὶ ὑπὸ τὴν βάδισιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κατηρασθέντος τὴν γῆν, ὅπου ἡ φύσις μᾶλλον Ὀμηρικὴ ἢ Χριστιανικὴ, διέσωσε τι τῆς ἀρχαίας Ἐδῆμ, μυστηριωδῶς διακεχυμένης εἰς τὰ σκιόφωτα δάση καὶ τὰ ἡλιοχαρῆ αὐτῆς ἀκρωτήρια. Γῆ θυμηδὴς, ὅπου ὁ μαχητὴς γεννᾶται βραψωδός, ἡ δὲ γυνὴ ἀφίσταται τοῦ κοινοῦ ὁμίλου τοῦ φύλου τῆς, προσεγγίζουσα τὰ ἰδανικὰ ὄντα τῆς Ἥρας καὶ Ἀντιγόνης, ὧν ὁ τύπος ἀείποτε νέος εἰς τὴν μυστηριώδη ὕφην τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου, δίδει εἰς τὰς Κρητίδας γυναῖκας, τὴν εὐσχημον μορφήν τῶν ἀρχαίων ἀναγλύφων. Ἡ δημοτικὴ ποίησις τῶν Κρητικῶν ἀσμάτων, καὶ ἡ τραγικὴ περιπάθεια καὶ ἀλγεινὴ ἔκφρασις τοῦ μοιρολογίου τῶν γυναικῶν, παρίστανται ὡς ἡ ἀπωτάτη ἡχὼ τοῦ ἀρχαίου Θεάτρου, τοῦ ὁποῦ ἡ ἄλλη πτέρυξ διασωθεῖσα ἐν Κρήτῃ, κινεῖται διὰ τοῦ Πανελληνίου λαοῦ, ἵνα ἀνεύρη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Θήβης, τὰ διάπυρα παλαιὰ τραγούδια τῆς ἐλευθερίας, ἥτις ἐν τῷ τάφῳ τῆς ἐνέκλεισε καὶ Ποιητὰς καὶ Ἡρώας.

Τὴν Κρήτην περιπαθῶς ἀναπολῶν ὁ νῦν ἡγεμονεύων Σουλτάνος Ἀβδουλ-Ἀζήζ καὶ τελευταῖος τῶν Καλῖφων τῆς φυλῆς του, εἰσῆρχετο μίαν ἡμέραν πλήρης φροντίδων καὶ μελαγχολικῆς κατηφείας εἰς τὰ Βασιλικά νεκροταφεῖα τῶν Πατέρων του. Αὐρὰ μαλακὴ καὶ τερψίθυμος ὑπέκλινεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὰ ἀπαλὰ ἀκρόκλαδα τῶν κυτριῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀηδὼν εἶχε σιγήσῃ. Ἐν τῷ μέσῳ πενθίμων κυπαρίσσω, ἡ λευκότης τῶν ἐπιτυμβίων μαρμάρων μετέδιδε θλιβεράν λαμπρότητα, ἦν ἠῤῥαξε τὸ ὠχρὸν καὶ ἀβέβαιον φῶς τῆς σελήνης, ἥτις ἐπ' αὐτῶν ἐπλανᾶτο διὰ ἀεροτρέμοντος κυματισμοῦ τῶν ἐπικροτούντων κλάδων τῶν πλατάνων. Ἡ Φοινίκη, ἡ παριστάνουσα διὰ τῆς βαθυκλόου κόμης τῆς τὸ ἐναέριον σκῆνωμα τῶν Τουρκομάννων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἴστατο ἐνώπιόν του ἐνθυμίζουσα εἰς αὐτὸν τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς μεταναστεύσεις τῆς ἀγρίας φυλῆς του. Ἡ φύσις περιβάλλεται μυρίας ἐπόψεις, αἵτινες συνήθως συνέχονται μὲ τὰ ἄβρα ἡ τρικυμιώδη αἰσθήματα τὰ κατέχοντα τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν. Ὁ Σουλτάνος στηρίζων τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῶν τάφων, καὶ περιπαθῶς ἐνατενίζων αὐτοὺς, ἐφαίνετο ὅτι ἐζήτει εἴσοδον καὶ καταφύγιον παρὰ τοῖς νεκροῖς. Ἡ μαγικὴ θεὰ τοῦ Βοσπόρου ἐβύθιζεν αὐτὸν εἰς πένθιμον τέρψιν. Ἦκουε τὸν φλοῖσθον δύο πελαγῶν, ἅτινα πρὸς ἀλληλα συνησπάζοντο, ἡ δὲ ἀναρθρὸς αὐτῇ ποίησις τῶν θαλασσῶν, ἡ κρύπτουσα ὑπὸ τὸ ἄφωνον κύμα, τίς οἶδε, ποίας ἐννοίας καὶ ρεμβασμοὺς τῆς Δημιουργίας, ἠῤῥαξαν διὰ τοῦ συγκεχυμένου κρότου των, τὴν πένθιμον διάθεσιν τῆς ψυχῆς του, ἀκροαζομένης ἐνδομύχως πῶς, τὸν κρότον τοῦ καταπίπτοντος Κράτους του. Ἡ φύσις, ἐνόμιζεν, ὅτι τοῦ ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τῆς Αὐτοκρατορίας του!

Ὁ χρόλευκος, ὡς τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του κινούμενα
ἀνθη τῶν ἀκακιῶν, ἐφαίνετο ὅτι ἐξήτει παραμυθίαν
εἰς τοὺς λυπηροὺς λογισμοὺς του, οἵτινες ἀπετυ-
ποῦντο εἰς τὴν περιπαθῆ φυσιογνωμίαν του, ἣν ἐσε-
μνοποιεῖ ὁ πόνος. Στρέφων τὸ βλέμμα πρὸς τὴν
Μέκκαν μετὰ πιεζομένης πνοῆς, ἐφαίνετο ὅτι ἀρύετο
μυστικὴν δύναμιν ἐκ τοῦ ὑγροῦ φωτός τῆς Σελήνης.
Οἱ ἐν σιωπῇ ἰστάμενοι ἐκεῖ βασιλικοὶ αὐτοῦ ἀκό-
λουθοι ἤκουον αὐτὸν λέγοντα·

» Ἄστρον περιπαθὲς διὰ τοὺς Ὀσμανλίδας, τὴν
» σχιὰν τοῦ Προφήτου περιφέρον εἰς τὰς βαθυτάτας
» ἐρήμους, αἵτινες ἐν τῇ Ἀνατολῇ σου λευκαίνονται,
» ὡς χρυσαυγῆς χιτῶν, παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἐρρίμέ-
» νος εἰς τοὺς ἀμμόδεις καὶ τεθλιμμένους τόπους,
» τοὺς ἐξαστράπτοντας χαρὰς εἰς τὴν ἐναέριον βά-
» ριδισίν σου. Τὸ φῶς εἶναι τὸ πρόσωπον τῆς δημιουρ-
» γίας, ὃ ἐφαπλωμένος μανδύας τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ κτίσει·
» ὁ δὲ Προφήτης, λαβὼν τὸ πλησιέστερον τῆς γῆς
» ἄστρον, τὸ κατέστησε σύμβολον τῆς λατρείας τῶν
» Μουσουλμάνων. Πρὸς Σὲ ἀνατρέχει καὶ ἀντανακλᾷ-
» ται ἡ διάνοια αὐτῶν, ὡς εἰς τὰ πίπτοντα ὕδατα
» τοῦ καταρράκτου, αἱ ἀπολούμεναι εἰς τὸν ἀφρόν του
» σχιαὶ τῶν βουνῶν. Τὸ φῶς σου ὁδηγὸν ἄλλοτε
» τοὺς στρατοὺς ἡμῶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Περ-
» σίαν, καὶ ἐκ ταύτης μέχρι τῶν Πυρηναίων, ἐξα-
» πλοῦτο ἐπὶ τῆς νικηφόρου ἡμῶν σημαίας, ὡς πτερὰ
» πυρίνου πτηνοῦ κρατοῦντος εἰς τοὺς ὄνυχας τὸ
» Κοράνιον. Ἄλλ' αἱ δόξαι μας καὶ τὸ μεγαλεῖον μας
» ἀνεπιστρεπτί παρῆλθον. Πρὸ αἰώνων ἡ λαμπὰς
» τοῦ Ἑσταυρωμένου, ὑψώθη φωταυγῆς εἰς τὸ στε-
» ρέωμα τῆς Ἰσπανίας, ἐξ ἧς ἐδυσεν ἡ φεγγοβο-
» λουσα ἄλλοτε ἡμισέληνος ὑπεράνω τῶν σταυρο-
» εἰδῶν θόλων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Γρενάδας, τῆς

» Ἀλάμπρας, τοῦ Ἀλκαζάρ, τῆς Ἀνδαλουσίας. Τὰ
» δὲ ἤδη πεπτωκότα μεγαλεῖα τῶν Ἀράβων εἰς Ἰ-
» σπανίαν εἶναι ἢ εἰκῶν τοῦ κράτους μου ὁσημέραι
» βυθιζομένου εἰς τὰ ἐρείπιά του, ὅπου αἱ φυλακαὶ
» καὶ ἐτοιμόρροποι τινὲς στρατῶνες, ἀποτελοῦσιν ἤδη
» τὸν στολισμὸν τοῦ ἀπηυδυσμένου γήρατός του, τὸ
» ὅποιον καθ' ἐκάστην ἐτι μᾶλλον κατατρύχουσιν ἢ
» πενία καὶ ἡ χρεωκοπία.

» Ποῦ εἶναι ἡ Ἀλάμβρα ὅπου ἡ Ἰσπανία σφρι-
» γῶσα ζωῆς, ἐθλίβεν ἄλλοτε εἰς τὸ στήθος της τὸ
» Κοράνιον, τὸ διέβρεχε μὲ τὸ νέκταρ τῶν ἀνθέων
» τῆς, καὶ ἀνάπτουσα τὰς μυριοφώτους κανδήλας τῶν
» θαυμασιῶν Τζαμιῶν της, διὰ τοῦ ἐλέους τῶν ῥό-
» δων της, ἐδέχετο ἐπὶ τοῦ μετώπου της τὰς αὔρας
» τοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ τὰς φλογώδεις πνῶας τῶν ἀνέ-
» μων τῆς Ἀραβίας, συνέχουσα καὶ ἀδελφοποιῶσα
» δύο Κόσμους διὰ τῆς εἰρήνης, τῶν ἐρώτων, τῆς
» ἐπιστήμης καὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου, τοῦ ἐνηγ-
» καλιζομένου τὴν ἐκτενὴ ὅλην σφαῖραν; Ὅτε δὲ
» ἐν Εὐρώπῃ ὁ δεσμός τῶν νέων Ἑθνῶν, δὲν εἶχε
» παγιωθῇ διὰ τῆς μορφώσεως τῶν νέων γλωσσῶν,
» ὁ δὲ στρατιώτης ἡγνόμενος τὴν διάλεκτον τοῦ Ἰερέως,
» ὁ Ἰερεὺς ἐκείνην τοῦ Ποιητοῦ, ἡ δὲ Ἐκκλησία
» καὶ ὁ λαὸς ἀπεχωρίζοντο διὰ φωνῆς δυσνοήτου
» καὶ ἀκαταλήπτου πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐπὶ τῶν
» συντριμμάτων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους, μόνῃ
» ἀντήχει ἡ ψαλμωδία τοῦ καλογήρου εἰς τὸν
» ἔρημον Κόσμον—ἡ Ἀραβικὴ γλῶσσα λεπτυνο-
» μένη διὰ τῆς ἐργασίας τοῦ πνεύματος εἰς παν-
» τοιεῖς μαθήσεις, εἶχε καταδείξει νέους Ἀνα-
» κρέοντας, τοὺς Ποιητὰς Σααντὴν καὶ Χαφίτσ. Ἐ-

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

»Πορτογαλλίας, καὶ εἰσχωροῦντες εἰς τὰ μυστήρια
»τοῦ κεκλεισμένου εἰς τὸν κάλυκά του ἀνθους, ἐξή-
»γησαν τὴν φύσιν διὰ τῆς φύσεως, ἥτις ἐντροφῶσα
»εἰς τὰ ἄφωνα θέλγητρά της, ἐξεγείρεται εἰς τὴν
»φωνὴν τοῦ ἀνθρώπου, αἰσθανομένη τότε τὰς ἀπεί-
»ρους καλλονάς, ἃς ἐγκλείει εἰς τὸ μεγαλεῖόν της.

»Πλείονας τῶν ἑκατὸν συγγραφέων ἠρίθμουν αἱ
»πόλεις τῆς Μαλάγας, τῆς Ἀλμερίας καὶ τῆς Μουρ-
»κίας. Τὸ Μπαγδάτ ἐνεθρονίσθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς
»ώραίας Ἀνδαλουσίας, ἥνπερ ἐκόσμου 70 δημόσιαι
»Βιβλιοθήκαι, καὶ ἡ Ἑλλάς ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ
»Ἀριστοτέλους, συνεκάθητο μετὰ τῶν σοφῶν Ἀρά-
»βων, οἵτινες ὑπῆρξαν ὁ κρίκος τοῦ πολιτισμοῦ με-
»ταξὺ βαρβαρότητος καὶ Ἀναγεννήσεως.

»Ὁ περιοδευτὴς ἀναδιφῶν σήμερον τὰ ἐρείπια τῆς
»Κορδόβας μετὰ ἐκπλήξεως ἀναπολεῖ τὸ θαυμάσιον
»Τζαμίον της. Ἐν αὐτῷ λίθινα κύματα Ἀλαβάστρου
»καὶ Τοπαζίου, κρεμάμενα εἰς τὸν αἰθέρα, ἀποτελοῦσι
»πολυαρίθμους ἀψίδας, στοᾶς, τόξα, ἅτινα διατρέ-
»χοντα πλείστας ἐκτάσεις, πρὸς ἀλληλα διεκλαδοῦντο,
»στηριζόμενα ἐπὶ ἐννεακοσίων στηλῶν, αἵτινες ὡς
»δάσος φοινίκων μετὰ διάχρυσα φύλλα, ἀνέβαινον πρὸς
»τὸ ψηφιδωτὸν στερέωμα. Ἐκεῖ τροχιαὶ ἀστέρων καὶ
»δίσκοι πλανωμένων Ἡλίων εἰς πορφύρινον ἄμμον
»πολυτίμων πετραδίων, διέχεον παραδείσιον φῶς εἰς
»τὰ περιφανῆ λιθόστρωτα, ἐνθα προσήυχετο ὁ πανευ-
»δαίμων ἄλλοτε Μουσουλμάνος. Ἀπαξάπασα ἡ οἰ-
»κοδομὴ ἐκείνη εἰκόνιζε τὸ Κοράνιον ἀνεωγμένον
»πρὸς τὸν Κόσμον, ἐν γράμμασι χρυσοῖς, ἐπὶ σελίδων
»ἀλαβαστρίνων, αἵτινες ὡς σταλακτῖται ρευστοῦ με-
»τάλλου ἔγραφον, ἐν τῇ ἀστραπῇ ἐνὸς ζαπφειρίνου
»κυματισμοῦ ἀδαμάντων καὶ λαμπάδων, τὰ ῥήματα
»τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ ὄνειρον τῆς δημιουργίας, εἰς

»τὰς ὀλίβας πρώτας ἡμέρας τῆς γενέσεως τῆς χαρᾶς
»ἐν τῷ Κόσμῳ.

»Ἀλλὰ αἱ ἀνθηραὶ ἡμέραι τῆς Τουρκίας ἐν ἀκαρεῖ
»διέβησαν! Τὰ δὲ πίπτοντα αὐτὰ φύλλα τοῦ πλα-
»τάνου, καὶ ὁ συριγμὸς τῶν ἀνέμων ἐπὶ τῶν κλάδων
»του, ἀντιστοιχοῦσιν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ μετὰ τὰ πίπτοντα
»καὶ ἐξαφανιζόμενα κράτη καὶ Βασιλείας, αἵτινες καὶ
»αὐταὶ θνήσκουσιν, ὡς ἡ Μοναρχία μου, καὶ ἐκ τῆς
»κόνεώς των ἀναπέμπεται θυμίαμα εἰς τὴν εἰμαρμέ-
»νην, τὸ ἀνερεύνητον κισσιμέτ, τὸ ἐλάνθαστον τοῦτο
»δόγμα τῆς φυλῆς μας. Ἡ δὲ σταλάζουσα ἐνώπιόν
»μου βρύσις, ἡ στειρεύσασα τὰ ὕδατά της, εἰς τὰ ὁ-
»ποῖα ἠγάλλετο ἄλλοτε ἡ ἀηδὼν ἀπολουομένη εἰς
»τὸ ἀφροκίνητον ρεῦμά της, εἶναι ἡ πιστὴ εἰκὼν τοῦ
»φθοισιῶντος κράτους μου. Λύκοι καὶ Πανθῆρες ἐξήν-
»τησαν καὶ τὴν τελευταίαν βανίδα της.

»Ὅποίας ἀντιθέσεις παριστᾷ ἡ Ἱστορία! Ἐπὶ τῆς
»γῆς ταύτης, εἷς Κατακουζηνὸς, ἐπαιγόμενος ἐκ τῆς
»ἀνάγκης νὰ διατηρήσῃ τὸν ἐτοιμόρροπον θρόνον του,
»ἐξηγόραζε βραχυτάτας στιγμὰς ἀγωνίας διὰ τῆς
»δυσφημίας, προσφέρων τὴν κόρην του Θεοδώραν, τὸ
»ἀγλάισμα τῶν νεανίδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
»πέμπτην Σουλτάναν πρὸς τὸν Ὁρχάμ υἱὸν τοῦ
»Ὀτμάννου, ὃν ἐφρόνει νὰ ἀναχαιτίσῃ διὰ τοῦ γλυ-
»κυφθάλμου μειδιάματος μιᾶς νέας Κλυταιμνήστρας
»τῶν Βυζαντινῶν ἡμερῶν, φερούσης εἰς τὴν ποδιάν
»της τὰ δάκρυα ἐνὸς Κόσμου. Ἦδη ἐπὶ τῆς αὐτῆς
»γῆς ἡ Τουρκία, καταστηθεῖσα ἡ ἐταῖρα τῶν Ἑθνῶν,
»εἰσέρχεται εἰς τὰ συμβούλια τῆς διπλωματείας, λαμ-
»βάνουσα, διὰ πάσης θωπείας καὶ παραχωρήσεως, τὴν
»διαταγὴν τῆς ἡμέρας, ἐν ἣ γράφεται ἡ παράτασις
»τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ Κράτους μου, χάριν τῆς ἐρω-
»τοφροσύνης ἀντικειμένης τῶν ἀπίστων καὶ παλιμβούλων

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

» Συμμάχων μας. Ὅποιον δύστηνον θέαμα, ἐμποιοῦ-
 » σιν εἰς τὸ ὄμμα μου αἱ ποικιλόχροαι στολαὶ τῶν
 » ἀντιπροσώπων τῆς Εὐρώπης, ὧν οἱ λόγοι, αἱ προ-
 » τροπαί, αἱ παραινέσεις καὶ τὰ δόλια αὐτῶν ἐ-
 » πινοήματα ἀντηχοῦσιν εἰς τὴν καρδίαν μου, ὥς εἰς
 » τὰς τεθλιμμένας Μητέρας ὁ πένθιμος κρότος τῆς
 » σκαπάνης τοῦ νεκροθάπτου τοῦ ἀνοίγοντος τάφον
 » διὰ τὸ ψυχορράγον τέκνον τῆς! Εἰς κάθε παλμὸν
 » τῆς φωνῆς τοῦ Χότζα, καταπίπτει εἰς λίθος τοῦ
 » Τουρκικοῦ οἰκοδομήματος. Τὰ δὲ κινούμενα ἐνώπιόν
 » μου ἐλαφρά αὐτὰ πλοίαρια, τὰ παίζοντα μὲ τὰ κύ-
 » ματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται, ὥς ἀπὸ ἀφρώδη
 » σπῆλαια, πτηνὰ τοῦ ἄδου, ἴσως περιμένουν νὰ μὲ
 » ὀδηγήσωσιν εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ἀσίας, ὥς ποτὲ
 » τὰ αὐτὰ, ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἐκόμισαν ἐν ἐξορίᾳ,
 » ἐπὶ πορφυροχρύσων προσκεφαλαίων, τοὺς Χριστιανούς
 » Βασιλεῖς τοῦ Σταμπούλ, ἐν καιρῷ τῆς Φραγκο-
 » Λατινικῆς κατακτῆσεως τοῦ Βυζαντίου. Δὲν παρῆλθε
 » πολὺ, καὶ οἱ ἐκθρονισθέντες Χριστιανοὶ Αὐτοκράτο-
 » ρες ἐπανῆλθον καὶ κατέλαβον τὸν Φραγκισμένον
 » θρόνον των. Μεταξὺ δὲ ἐμοῦ καὶ τῆς Εὐρώπης τίς
 » ἐστὶν ὁ θέλων νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ; Ἴσως τὸ μυστι-
 » κὸν αὐτὸ φῶς τῆς Σελήνης, τὸ ὁποῖον πλημμυρεῖ
 » ἤδη τοὺς τάφους τῶν Σουλτάνων, ὥς νὰ ἐπὶ τοῦ νὰ
 » ἐξεγείρῃ αὐτούς. Ἄλλοτε ἐν δόξῃ ὠδήγει τοὺς
 » προκατόχους μου εἰς τὴν Βασιλίδαν αὐτὴν τῶν πό-
 » λεων, ἐνθα ὁ πορθητὴς αὐτῆς Μωάμεθ ὁ Β'. ἀναβάς
 » εἰς τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Σο-
 » φίας τῶν Χριστιανῶν, ἐποδοβόλει τὸν τόπον, ὅπου
 » ἐνοικεῖ εἰς Θεός· ἡ δὲ αἱματηρὰ σκιά τοῦ ἐπλανᾶτο
 » ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐπτοημένου Κόσμου, δια-
 » τρέχουσα ἐν βίᾳ τὰ κορφοβούνια τοῦ Ὀλύμπου καὶ
 » τοῦ Πύργου τῆς Βιέννης.»

Ἡ μεγαλαυχία τοῦ Σουλτάνου, θρηνοῦντος τὴν τύ-
 χην τοῦ κράτους του, ἐμνηνίζετο ἐνώπιον τῶν ἀκο-
 λούθων του καὶ μυστικῇ συγκίνησις κατεῖχεν ἀδια-
 κρίτως καὶ δούλους καὶ Ἡγεμόνα. Μόνον οἱ ἵπποι
 τοῦ ἀφηνιάζοντο, ὥς νὰ ἐζήτουν ἀναβάτην· ἐν δὲ
 τῇ ταραχῇ αὐτῶν ἐξεγερθεὶς ὥς ἀπὸ ληθάργου ὁ
 Σουλτάνος εἰσῆρχετο εἰς νέαν σειρὰν λογισμῶν
 καὶ διανοημάτων. Ἡ ἀθυμία τῆς καρδίας του διεσκε-
 δάζετο ὅπως οὖν, τὸ δὲ ἀμέριμον τῆς ἀσιατικῆς νω-
 θρείας ἀντεπάλευε μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ ἀ-
 κάμπτου συλλογισμοῦ, καὶ ἀρειμάνειος φαιδρότης
 διεδέχετο τὰς μελαγχολικὰς διασκέψεις του, ἅς ἐξε-
 λάμβανεν ὡς προφητείας καὶ ὡς θεῖα μηνύματα τῶν
 ἐπερχομένων καταστροφῶν τοῦ Τουρκισμοῦ. Αἱ ἐλ-
 πίδες του ἀνεπτέρωθησαν, ἀναλογιζομένου, ὅτι οὐ-
 δεις κίνδυνος ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπειλεῖ τὴν μοναρ-
 χίαν του.

» Μετὰ τῶν Συμμάχων μου» ἔλεγε, πολί-
 » τεύομαι ἐν εἰρήνῃ αἱ δὲ φλόγες τῆς Σεβαστουπό-
 » λεως συνδιήλλαξαν, ἐν εὐνωχίᾳ Χριστιανικοῦ αἵμα-
 » τος, τὰς ἀντιζήλους Δυνάμεις ἀγαπώσας τὴν εἰ-
 » ρήνην τοῦ Κράτους μου. Ὁ κρότος ἐκατὸν κονδυ-
 » λίων ἐπασχολουμένων περὶ τῆς Τουρκίας σεμνο-
 » ποιεῖ αὐτὴν ἐν Εὐρώπῃ, ἐν ᾗ διπλωμάται μετὰ συγ-
 » γραφῶν καὶ ποιητῶν, ἐνασμενίζονται ψάλλοντες
 » τὰ ἐπινίκια τῆς προόδου καὶ εὐημερίας μου. Τὰ δι-
 » καιώματα τοῦ Χριστιανοῦ καὶ ἀνθρώπου, ποδοβο-
 » λούμενα εἰς τὸ ἄχαρι χῶμα τῆς Μοναρχίας μου,
 » οὔτε ἐκ τοῦ ληθάργου των ἐξεγείρουσι τοὺς δεδου-
 » λωμένους Ἕλληνας, οὔτε ὑπὲρ αὐτῶν μέχρι τοῦ
 » νῦν ἔσπασαν νὰ ἐλκύσωσι τὴν ῥωμαντικὴν ἀνθρω-
 » πωφιλίαν τῆς διπλωματείας, ἥτις συνήθως φωνεῖ
 » ἀπὸ τῶν ξένων φιλεῶν, ὅτι προτίθεται νὰ ἀ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΩΝ

»φαρπάσῃ τί, σιγῶσα αἶφνης, ὅταν δὲν ἔχῃ νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα.

»Δεδοξασμένος νὰ ἦναι ὁ προφήτης! Ἡ ἄθεσμος Ἑλβετία πρὸ πολλοῦ μετὰ δόξης συγκατελέχθη ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ δικαίῳ· καὶ οἱ τάφοι οὗτοι τῶν Σουλτάνων ἀνεσκήρτησαν χαρᾶς εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων ἐν καιρῷ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου διακηρύξαντος τὸν Μωαμεθανισμόν, ὥς ἐν βλάβη τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Ἡ φωνή του συνδιήλλαξεν ἐν Γαλλίᾳ τὴν πολιτικὴν μετὰ τῆς Καθολικῆς Θρησκείας καὶ εἰς Φραγκοεπίσκοπος, ἀναδεχθεὶς ἀποστολὴν Δερβύσου ἐν Εὐρώπῃ, ἐταύτισεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Βολταίρου, τὸ Κοράνιον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπαναφέρων εἰς ζωὴν τὰς πικρολόγους ἀντιρρήσεις τῶν Χριστιανομάχων ἀποστόλων τοῦ σκεπτισμοῦ· οὐδόλως δὲ φεισθεὶς τοῦ αἰῶνός του, τοῦ θάψαντος ἐν πρὸς ἐν τὰ ὅπλα καὶ παρατράγωδα σοφίσματα τῆς ἀθέου φιλοσοφίας τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ἐμυκτήρισεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Γαλλίας, τὸν θρίαμβον τῶν Χριστιανικῶν ἰδεῶν τῆς, ἀναβιβάσας τὸν Τουρκισμόν ἐπὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τοῦ μεγάλου Βοσσοῦτου. Οἱ νάρδοι καὶ τὰ ἀρώματα τῆς Ἀραβίας ἄς μεθύσωσι τὰ πτηνὰ τῆς Τουρκικῆς Ἐδέμ, καὶ ἀφήγοντα πρὸς στιγμὴν τὰ μονοπάτια τῶν ἀστέρων, ἄς κατέρχωνται διὰ νυκτός εἰς τὸ σκότος, σκαλίζοντα τὰ μνήματα τῶν Χριστιανῶν ἐν Γαλλίᾳ, ἵνα ἀνεύρωσι τὸν τάφον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων, ψάλλοντα ἐπ' αὐτοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Τούρκων.

»Ἐὰν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εὐρέσω τὸ βλέμμα ἐντός τοῦ Κράτους μου, βλέπω παντοῦ ἐπικρατοῦσαν τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν γαλήνην. Ὅ,τι ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ἀνάστασις λαῶν, ἐνέργεια καὶ ζωὴ,

ἐνταῦθα εἶναι, θάνατος, δουλεία καὶ νεκρικὴ σιγή. Ἐνῶ δὲ ἐκεῖ οἱ λαοὶ, ὡς εἰς θρησκευτικὴν παράταξιν ἐξανιστάμενοι, συνδέονται ἐν κοινωνίᾳ δικαιοματίων καὶ ἀγάπης, φρίσσοντες ζωῆς καὶ ἐλπίδος, πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν, ἐντεῦθεν χάριν τοῦ Προφήτου, ὁ βασιλεὺς διατελεῖ βασιλεὺς, καὶ ὁ δοῦλος, δοῦλος. Καὶ ἂν ἄλλαχοῦ οἱ λαοὶ, ὡς ἀνακύπτοντες νέοι κλάδοι ἐκ τοῦ πεσόντος κορμοῦ τῆς Δεσποτικῆς Εὐρώπης, ἐξεγείρονται, ἵνα δυνηθῇ ἕκαστος κατὰ τὰς ἀρετάς του, νὰ συναρμολογήσῃ καὶ ἀνασυνθέσῃ ὅ,τι ἡττυρανία διεμέλισεν, ἀναιροῦσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ ἔθνη λογικὰ καὶ ἱστορικὰ αὐτοῦ δίκαια, ἐνταῦθα μαρasmus καὶ ἀδελτηρία καταπιέζει τοὺς ἄλλοτε προμάχους καὶ ἥρωας τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ὁσμὴ τῆς πυρίτιδος δὲν συνεμίχθη μὲ τὸν καπνὸν τῆς πανηγύρεως τῶν ἀγροτικῶν διασκεδάσεων τοῦ βασιλέως εὐωχομένου μετὰ τοῦ Ἀγᾶ του, ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν καστανῶν, ὅπου καταφεύγουσιν ἔλαφοι, καὶ λαμπυρίζοντα ἔντομα καὶ χρυσαλλίδες ταλαντεύουσαι τὰ πτερά των ἐπὶ τῶν ἀνθέων, ἀποτελοῦσι κινητὸν ζαπφείρινον νέφος, ἐκ τῆς γῆς εἰς τοὺς κλάδους τῶν δένδρων περιυπτάμενον, ἐν τῷ μέσῳ ἀγαλλομένων πουλιῶν, εἰς τὴν μαγικὴν τῆς φύσεως σιγὴν, ἣν διακόπτουσι ρέουσαι βρύσεις, ὅπου ὁ Χριστιανὸς βαπτίζει τὸ Τέκνον του, ἀνενόχλητος ἐκ τοῦ ἀγερώχως διαβαίνοντος ἐνώπιόν του Τούρκου.

»Μόνον εἰς τὰ ἄκρα τοῦ Κράτους μου ἡ Ἐρζεγοβίνη καὶ τὸ Μαυροβούνιον, κατατρίβονται εἰς ἀκάρπους ἀψιμαχίας καὶ συγχρούσεις. Ὁ πάταγος τῶν νομαδικῶν αὐτῶν λαῶν τῆς Ἱστορίας, οὐδόλως μοὶ ἐμποιεῖ φόβον· εἶναι ὁ κρότος τῶν ἀνέμων ἐπὶ τῆς ἀντιπαραταραχῆς τοῦ γαυριῶντος ἵππου, ὅστις δὲν ἀποδειλιά-

»ζει τὸν ἀναβάτην. Ὑφίσταται μέγιστη διάστασις
»μεταξὺ τῶν ἀγώνων τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν τυφλῶν
»ὀρμῶν μαχίμων καὶ φιλοπολέμων λαῶν. Ἐκ τῆς
»ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, μὴ ἰσχύσαντος νὰ ἐκδιώξη
»αὐτοὺς μακρὰν τοῦ Κράτους του, εἰς τὰ χιονοσκεπῆ
»σπήλαια ἐξ ὧν ἐξήρχοντο, σκηνώνουσιν οἱ λαοὶ
»οὔτοι ἐντεῦθεν καὶ μεταναστεύουσιν ἐκεῖθεν· καὶ ἀ-
»ληθεῖς μιγάδες λαοὶ εὐκίνητοι, ὡς τὰ φύλλα τῶν
»δρυῶν ἃς ἀγαπῶσι, μάχονται ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας,
»μεταβαίνοντες ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τοῦ ξενικοῦ ζυ-
»γοῦ ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν δυναστείαν ἐνός Ἡγεμόνος.

»Ἡ Ἑλλάς, αὐτὴ μόνη ἐδύνατο νὰ θορυβῇ τὴν
»διάνοιαν τῶν Σουλτάνων ἀναλογιζομένων, ὅτι ἐπὶ
»τῆς κόνεως τῆς κατέπεσε καὶ ἐκυλίσθη πᾶσα τυ-
»ραννία. Πλὴν ὁ λαὸς αὐτῆς, ὁ εὐαγγελιστὴς τοῦ πο-
»λιτισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ λαὸς πιέζεται, κακουχεῖται
»ὑπὸ τοῦ Βασιλέως του, καὶ ὑπὸ τὴν καταπίεσιν αὐ-
»τὴν στενάζων, δὲν ἔχει οὔτε ἐθνεγέρτην οὔτε ὁδη-
»γόν. Ὁ χιονώδης Ὀλυμπος, τὸ λευκωμένον αὐτὸ
»κρανίον τῆς κοιμωμένης Ἑλλάδος τοῦ Γεωργίου
»Καστριώτου καὶ τοῦ Βλαχάβα, κρύπτει μὲν ὑπὸ τὰ
»δασύφυλλα σπήλαια καὶ τὰ ἀπάτητα κλαδιά του,
»τὰ ὀρεσίβια παλληκάρια ἅτινα ἐθήλασαν λείναι
»καὶ ἐξέθρεψαν αἱ μητέρες εἰς τὸ καθ' ἡμῶν μῖσος,
»στολίζουσαι διὰ τουρκικῶν λαφύρων τὰ ἀπαλόλευ-
»κα μέλη τῶν τέκνων των. Ἢδη τὰ παλληκάρια
»ταῦτα, οἱ μαχῆται τῆς Ἑλευθερίας, ὑπνώττουσιν
»ὑπὸ τοὺς πλατάνους, ἐφ' ὧν τὰ κρεμάμενα ὄπλα
»των, περικυλόντα εἰς τὰς αἶρας τῶν βουνῶν, πᾶ-
»ριστάνουσιν, ὡς ἐν ὀνείρῳ, τὰ παλαιὰ των ἀνδρά-
»γαθήματα, ἐξ ὧν στερεῖται ἡ ἀδόξος καὶ ἀγένητος
»κατορθωμάτων ψοφοδὴς αὕτη ἐποχὴ τῆς Ἑλλά-
»δος. Ἀκαδεῖα καταβιβρώσκει τὴν καρδίαν των αἰ

»δὲ σκιαί τῶν ἀδελφῶν των, περιίπτανται ἐν τῷ
»μέσῳ αὐτῶν, ἀκέφαλοι, πένθιμοι, κρατοῦσαι εἰς τὰς
»χεῖρας των τὰ αἵματοστάζοντα κρανία των, ἅτινα ἐν
»Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ τῆς βασιλευμένης Ἑλλά-
»δος, ἡ λαιμητόμος κατέκοψεν ἐπὶ προφάσει ληστείας.
»Ἡ συνταγματικὴ Ἑλλὰς οὐχ ἤττον ἐμποιεῖ φρί-
»κην εἰς τοὺς δεδουλωμένους Ἑλληνας, ἢ ἡ ἀπο-
»λυτόφρων δυναστεία τῆς διαθρυλλουμένης βαρβά-
»ρου Τουρκίας μου. Μετὰ βαρυθυμίας ἀναλογίζονται
»οἱ λαοὶ οὔτοι ὅτι παρῆλθεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὁ-
»θωνος τὸ χαροποιὸν εἰδύλλιον τῶν Ἑλληνικῶν πρῶ-
»των ἡμερῶν τῆς ἠθικῆς ἀγνότητος, τῆς πολιτικῆς
»ἀρετῆς, τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ φρονήμα-
»τος, τοῦ παράγοντος ἐν τῇ πολιτείᾳ τὴν αὐταπάρ-
»νησιν καὶ δικαιοσύνην, ἐν δὲ τῇ ἐξωτερικῇ πολιτι-
»κῇ τὰ μεγαλουργὰ σχέδια τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως.

»Ὅποιος ποινὰς ἀποτίει ὁ Ἕλλην παρὰ τῆς εἰ-
»μαρμένης διὰ τῆς ἀνταρσίας του πρὸς τοὺς τούρ-
»κους; αὐτὸς ὁ πλάσας τὸ ἅγιον χῶμα τῆς ἐλευθε-
»ρίας, ἐφ' οὗ ἰδρύθη ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ πρῶτος αὐτῆς
»βωμός—ὁ Ἕλλην ὁ ἐκ γενετῆς συνωμότης κατὰ
»πάσης τυραννίας, ὁ φιλοπρόδος καὶ συνάμα συν-
»τηρητὴς τῶν ἀρχαίων ἐθίμων του καὶ ἐκ τούτου
»λαὸς ἀρχέτυπος καὶ νεωτεριστής, ἐγένετο τὸ ἔρ-
»μαιον τῆς ἐν Ἑλλάδι Βαυαρικῆς δυναστείας· αὕτη
»διὰ τοῦ βάρους τῆς πιέζουσα καὶ ἐλευθέρους καὶ
»δούλους Ἑλληνας προσμετρεῖ εἰς τὰς φιλοτούρ-
»κους τῆς Εὐρώπης Αὐλὰς, ἡρεμούσας περὶ τῆς ἀ-
»κινήσιας τοῦ Ἑλλήνος, αὐτίνος δεσμοφύλαξ εἶναι
»ὁ Βασιλεὺς αὐτοῦ. Ὁ Ἕλλην, ὡς βρέφος κυματι-
»ζόμενον εἰς φλόγας, πρὸς ἀνάκησιν τῆς ἀνεξαρ-
»τησίας του, αἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐμπεδώσῃ αὐτὴν διὰ
»τῆς χρήσεως καὶ ἀσκήσεως τῆς συνταγματικῆς ἐ-

»λευθερίας. Εἶχεν ἀνάγκην ποδηγέτου, καὶ οὐχὶ φθο-
 »ρέως, ὅστις εὐρύνων τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας νὰ
 »ἐκθρέψῃ διὰ αὐτῶν τὸν Ἕλληνα καὶ ἠθικῶς μυ-
 »σταγωγῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐνδομύχου δυ-
 »νάμεως τοῦ ἑλληνικοῦ βίου διὰ ἐλευθέρων θεσμῶν
 »ἐνεργουμένη. Εἶχεν ἀνάγκην Ἡγεμόνος ὀφείλον-
 »τος νὰ συνδυάσῃ ἐν τῇ πολιτείᾳ του, τὰς αὐτογε-
 »νεῖς ἀρετὰς λαοῦ ἀνακύπτοντος εἰς τὸ φῶς τοῦ
 »αἰῶνός του, μετὰ γενναίας πολιτικῆς ἐπιδιωκού-
 »σης τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ Πα-
 »νελληνίου. Ἀλλὰ τί ἐπράξατο ἡ Βασιλεία αὕτη;
 »Δυναστεία νέα μὲν τὴν ἡλικίαν καὶ ἄνευ ῥίζης ἐπὶ
 »τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἐν ἀκαρεῖ ἐδουλαγωγῆσε
 »διὰ τῆς διαφθορᾶς τὰς συνειδήσεις—ἐκμηδένισε διὰ
 »τῶν καλπονοθεύσεων, τῆς βίας καὶ τῆς κυβερνητι-
 »κῆς ὑποψηφιότητος τὴν Βουλευτικὴν ἐλευθερίαν—
 »ἐνόθευσε καὶ ἡλλοίωσε τοὺς θεσμοὺς—ἐμυκτήρισε
 »τὰς ἀξιώσεις καὶ δόξας τοῦ ἔθνους—ἐστιγματίσε
 »τὸν Πατριωτισμὸν—κατέπνιξε τὸν ἐλεύθερον λό-
 »γον εἰς τὸ ἄλλοτε φρεῖσσον βῆμα,—συνέστησε συμ-
 »μαχίαν ἐκ παντὸς φαύλου καὶ ἀργυρωνήτου στοι-
 »χείου, εἰς ᾧ ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων,
 »καταστήσασα τὰς Βουλὰς καὶ τὰ Ὑπουργεῖα, Ἑλ-
 »βετικά σώματα καὶ νέους Πραιτωριανοὺς συνωμό-
 »τας κατὰ τοῦ ἔθνικοῦ μέλλοντος, καὶ τῆς προα-
 »γωγῆς τοῦ τόπου, ὅνπερ ἔθεσεν εἰς λαχεῖον πρὸς
 »ἀμοιβὴν τῆς δουλοφροσύνης τῶν ὀργάνων τῆς.

»Οὐτε ἡρέκεσθαι αὐτὰ ἡ δυναστεία αὕτη. Εἰσαγαγοῦσα
 »τὴν πολυτέλειαν, καὶ τοὺς ξένους πιθηκισμοὺς, ὅ-
 »πως διὰ αὐτῶν ἀλλοιώσῃ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ Ἑλ-
 »ληνικοῦ χαρακτῆρος, παράφθειρῃ τὴν λιτότητα καὶ
 »ἀφείλειαν τοῦ κοινωνικοῦ τοῦ βίου, δὲν ἐφείσθη οὐ-
 »δενὸς μέσου, ἵνα καταβάλλῃ καὶ ἐκνεύρῃ τὸν Ἕλ-

»ληνα, διὰ κομποῦ τινὸς ἐπικουρισμοῦ, ὅστις ὀλι-
 »κεύων ἀντὶ νὰ ζωοποιῇ τὴν καρδίαν, καθιστᾷ τὸν
 »ἄνθρωπον δοῦλον τῶν παθῶν του καὶ ἐπιβρεπῇ εἰς
 »τὰ νεύματα τῆς τυραννίας. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἐλευ-
 »θερία, αἵτινες διαπλάττουσι τὴν διάνοιαν τῶν λαῶν,
 »καὶ ρυθμίζουσι τὴν καρδίαν των, συντάσσουσαι δόγ-
 »ματα ἀθάνατα ἠθικῆς τελειοποιήσεως καὶ προόδου,
 »ἁμφότεραι πιέζονται· καταστῆθεις τῆς μὲν Ἑκκλη-
 »σίας ὑποδούλου τῆς πολιτικῆς ἐνὸς ἑτεροδόξου, τῆς
 »δὲ ἐλευθερίας μαστιζομένης καὶ τουφεκιζομένης ἐν
 »τῇ κραϊπάλῃ τοῦ χυνομένου Ἑλληνικοῦ αἵματος πα-
 »ρὰ τῆς τυραννίας, εἰς τὰ δεδοξασμένα καὶ πυρίπνοα
 »τείχη ἐνὸς ἀναστηθέντος Μεσολογγίου τῆς συνταγ-
 »ματικῆς Ἑλλάδος, ἐν Ναυπλίᾳ, ὅπου ὁ πατριωτισμὸς
 »ἐγίγαντώθη ἐνώπιον τῆς τυραννίας, ἣν ζητεῖ ἀτρο-
 »μήτως νὰ καταβάλλῃ.

»Ἡ κοινωνία τῶν αἰσθημάτων, ὁ δεσμὸς τῆς ἀγά-
 »πης, ἡ φιλογένεια, ἡ πηγὴ αὕτη τῶν εὐγενῶν κατορ-
 »θωμάτων καὶ τοῦ ἰδανικοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς, τοῦ
 »καθιστῶντος τὸν πατριώτην, τὸν καλλιτέχνην μιᾶς
 »ιδέας, ἣν κηρύττει διὰ τῶν θυσιῶν του, μεταδίδει διὰ
 »τῆς εὐφύας του, παραδειγματίζει διὰ τῆς διαγωγῆς
 »του, συνετάραξε πάντοτε τὴν Βαυαρικὴν δυναστείαν.
 »Ἐκ τοῦ διοικητικοῦ διοργανισμοῦ μέχρι τῆς ἐλα-
 »χίστης λειτουργείας τοῦ Κράτους, παντοῦ ἀναφύε-
 »ται ἡ πάλῃ καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς, μεταξὺ τῆς συν-
 »ταγματικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐθνοφθόρου συστή-
 »ματος, μεταξὺ τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ τῆς γηραιᾶς
 »πολιτικῆς τῆς Παποαυστρίας, μεταξὺ τῆς ἐπανα-
 »στάσεως καὶ τῆς Βαυαροκρατείας. Ἐν δὲ τῇ πάλῃ
 »ταύτῃ κατετρίφθησαν καὶ ἄτομα, καὶ ἀρχαί, καὶ
 »ἰδέαι καὶ ἰδέαι, καὶ μόνον ἐπὶ τῆς χόνεως ἴστα-
 »ται ἡ νίκη τὸν τοῦ πνεύματος τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸ καὶ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

»μόνον ἀνθίσταται νεαρώτερον παρὰ ἄλλοτε, ἀκατά-
»βλητος ὡς ἡ διάνοια, θαρραλαῖον ὡς οἱ ἀγῶνες
»τῆς ἐλευθερίας, ἐμποδίζον τὴν Ἑλλάδα ἵνα μὴν
»ἐμβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἀπολιθωθῇ εἰς τὰς χεῖ-
»ρας τῆς Ὀθωνεῖου δυναστείας.

»Ἡ δυναστεία αὕτη δημιουργοῦσα διαιρέσεις με-
»ταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλήνων, τοὺς μὲν ἀποκαλεῖ
»Βασιλικούς, τοὺς δὲ ἀντιβασιλικούς· ἀποκερματί-
»ζει τὴν ἐνότητα τῆς ἔθνικῆς συνειδήσεως, ἀντι-
»τάττει τὸν ἀδελφὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς οἱ Ἑλ-
»ληνες νὰ ἡδύναντο νὰ καταστηθῶσι, Γότθοι, ἢ Οὐν-
»νοι, ἢ Ὀστρογότθοι, ἐξαφανίζοντες ἐπὶ τοῦ βρυ-
»χωμένου ἐδάφους ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ αἱμάτων
»τῆς ἐλευθερίας, τὴν γένεσιν τῆς συνταγματικῆς
»πολιτείας, καὶ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν Πατρίδα τῶν
»νὰ ἀποβάλλῃ τὸν ἴδιον αὐτῆς χαρακτήρα, ἵνα ζήσῃ
»ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῆς τυραννίας, ἐπὶ τοῦ δειπνίου
»τοῦ θανάτου τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν.»

»Ἀναπολοῦντος ταῦτα τοῦ Σουλτάνου, ἑξαλλος χαρὰ
»διεχέετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του· ἠκολούθει δὲ λέγων,
»ἐν ἡμέραις θλίψεων, κηδόμενος ὁ Προφήτης τοῦ
»Κράτους μου, ἐδωρήσατο πρὸς τοὺς Τούρκους, φί-
»λον καὶ μεγάλῳμον σύμμαχον, τὸν τρισέβαστον Ἡ-
»γεμόνα Ὀθωνα Α΄, ἐκ πειθοῦς ἀείποτε ὑποκλινῇ
»εἰς τὰ Σουλτανικὰ νεύματα, ὡς ἐπὶ Μουσουλμανικῶν
»καὶ τῶν Ἑπειρωτικῶν τοῦ 1854. Ἄς ἐπιτηρῇ ὁ Προ-
»φήτης τὴν ἐστεμμένην αὐτὴν κεφαλὴν, πρὸς τὴν
»καθῆκον ἔχω δι' αὐτογράφου Σουλτανικῆς ἐπιστο-
»λῆς, νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὴν ἐνδόμυχον τῆς καρ-
»δίας μου ἀγαλλίασιν, τὴν ἀπειρὸν εὐγνωμοσύνην
»μου, καὶ τὸν ἐξειδικασμένον σεβασμὸν ἐμοῦ τε καὶ
»τῶν ὑπηκόων μου Μωαμεθανῶν.» Ἐνευσε τότε
»εἰς τὸν ἐγγὺς ἱστάμενον ὑπασπιστὴν του, ὅτις

κατέθεσε σεβασμῶς ἐπὶ τραπέζιου, καλλιτεχνικώ-
»τατον κιβώτιον περικεκοσμημένον μὲ πολλὰς Ἀ-
»ραβουργίας εἰκονίζουσας πτερὰ ταῶν, φερόντων
»τὰ στέμματα τῆς Τουρκίας. Ἀνασύρας δὲ ἐξ αὐ-
»τοῦ χάρτην καὶ διάχρυσον πτερόν κύκνου, μετὰ
»ἐσκεμμένου καὶ πραυθύμου λόγου, οὕτω πως διε-
»λογίζετο πρὶν γράψῃ.

»Πρὸ τεσσάρων αἰῶνων μακρὰν τῶν τειχῶν
»ἐκεῖνων, ὅπου ἡ στήλη τοῦ Θεοδοσίου ὡς φεῦ-
»γον ὄνειρον τοῦ ἀνθρωπίνου μεγαλείου, ἐξέτεινε
»μακρὰν καὶ πυκνὴν σκιά, ὡς νὰ ἀπέκρουε τὰ
»σκηνώματα τῶν στρατοπεδευσάντων Τούρκων, ἐ-
»τοίμων εἰς τὴν ἐφοδὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
»—ὁ περικλεῆς καὶ πολιτικώτατος Μωάμεθ ὁ Β΄.
»ἔγραφε κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἀλώσεως ἀπει-
»λητικὴν ἐπιστολὴν, πρὸς τὸ τελευταῖον βλάστημα
»τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κων-
»σταντῖνον Παλαιολόγον Δράγαση. Ἦδη ἐγὼ τε-
»λευταῖος ἴσως Σουλτάνος τοῦ Σταμπούλ, ἄς
»γράψω ἀντιστρόφως ἐκεῖνου, ἀντὶ ἐπιθετικῆς,
»περιποιητικῆς καὶ εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν πρὸς
»τὸν Ὀθωνα Α΄. Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος καὶ νέον
»Βαλδουίνον τῆς Φραγκο-Λατινικῆς προπαγάνδας,
»τῶν ἀπολυτοφρόνων ὁπαδῶν τοῦ Βατικανοῦ, τῶν
»ἀφοσιωμένων εἰς πᾶσαν πεπτωχυῖαν δυναστείαν,
»εἰς τὴν προσφέρουσι τὸν κάλαμον καὶ τὴν εὐ-
»φυίαν των.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΟΝ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΝΑΡΧΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΠΙΣΤΟΝ ΣΥΜΜΑΧΟΝ ΚΑΙ

REX IN AETERNUM

ΠΡΟΣ ΕΥΘΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ο ΥΜΕΤΕΡΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

ΣΟΥΛΤΑΝ ΑΒΔΟΥΛ ΑΖΗΖ

ΑΠΟΝΕΜΙ ΤΗ Υ. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΣΗΑΣΜΟΝ

ΑΠΟ ΑΙΓΕΙΡΑΣ 1220—ΣΤΟΒΑΛ 24.

»Εστεμμένη Κεφαλή καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ νε-
κρικοῦ χοροῦ, ὃν, περικλεῖ ἕτερα δύο πρόσωπα,
ὁ Πάπας καὶ ὁ ἀπόθρονος Βασιλεὺς τῆς Νεα-
πόλεως, διὰ τοῦ βήματος τῆς εἰμαρμένης, σύ-
ρουσιν ἐπὶ τῶν τεθραυσμένων στεμμάτων καὶ
θρόνων των, ἡ Τουρκία πανευσεβάστως διατρανώ-
νει πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὴν διὰ
παντὸς ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς.

»Χάριν τῆς Ὑμετέρας Κραταιότητος ἡ Ἑλλάς,
τὸ ἐκτυλισσόμενον αὐτὸ ποίημα τῆς ἐλευθερίας,
διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ, ἐγένετο, ὑπὸ τὴν
ἰσχυρὰν αἰγίδα τῆς Ὑμετέρας Μοναρχίας, πολυ-
στένακτος φυλακῇ, ὅπου ὁ κρότος τῶν ἀναγεν-
νωμένων Ἐθνοτήτων ἡ δὲν εἰσέρχεται, ἡ εἰσερ-
χόμενος καταβάλλεται διὰ στρατιωτικῶν νόμων,
καταδιώξεων, καθείρξεων, ἔξοριδων καὶ πάσης ἀ-
θεμιτοῦργίας.

»Ὅποιαν ἐμβριθῆ σύννοιαν ἐξετύλισεν ἐπὶ τοῦ

προκειμένου, ἡ ἀκαμπτος καὶ σιδηρὰ δραστοσύνη
τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος! Διεῖδεν αὕτη ὅτι
εἰς τὸν βρασμὸν τῶν αἰσθημάτων, εἰς τὴν ἐξώρ-
μῃσιν τῶν ἰδεῶν, ἡ Ἐθνικὴ διάνοια τῶν Ἑλλή-
νων ἐδύνατο νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸν ρυθμὸν τοῦ αἰῶ-
νος, ἀνακτῶσα ἐν μέγεθος, ὅπερ δυσκόλως θὰ ἐ-
συνθηκολόγει μὲ τὸ ταπεινὸν καὶ εὐτελές, τὸ ὁποῖον
εἰσῆλθε καὶ ἐπλημμύρησε τὸν τόπον, διὰ τοῦ εἰ-
σαχθέντος φθοροποιοῦ συστήματος. Ἐχει καὶ ἡ
Ἱστορία ὡς ἡ φύσις τὰς δημιουργικὰς ἐποχὰς τῆς.
Εἰς μίαν τούτων ἐκόντες ἄκοντες παρεσύρθημεν,
Μεγαλειότατε! Ἐκαστος δὲ λαὸς, ὅστις καθιστᾷ
τὴν Ἐθνικὴν του συνείδησιν, τὴν φρίσσουσαν χορ-
δὴν, ἐν ἣ ἀνακεφαλαιοῦνται πᾶσαι αἱ στιγμαὶ τοῦ
βίου του, αἱ παραδόσεις, οἱ πόθοι του ὑπὸ τῆς ἐ-
λευθερίας ζωογονούμεναι, ὁ τοιοῦτος ἐδύνατο νὰ
εὐρύνη τὰς κεκτημένας ἐλευθερίας του, νὰ διευθε-
τήσῃ διὰ τοῦ παρόντος τὸ μέλλον, καὶ θέττων
παντοῦ τὴν σφραγίδα ἀδόλων καὶ φιλοπροόδων θε-
σμῶν νὰ συμπαραλάβῃ διὰ μιᾶς ὅλα τὰ ὁμοιό-
μορφα τῆς φυλῆς του μέλη, καθιστῶν τὸ πολί-
τευμά του τὴν εἰκόνα τοῦ προοδευτικοῦ του με-
γαλείου. Τοιοῦτος εἶναι ὁ Ἕλλην, ὁ Μεσσίας λαὸς
τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη
ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ. Ἐδύνατο οὗτος νὰ παρέξῃ χεῖρα
βοηθείας εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀ-
νασθηθείσης δὲ ταύτης, τὸ γηραιὸν στέλεχος τῆς
Τουρκίας κατέπιπτε. Μία δὲ νέα ἀνασύνθεσις τῆς
Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἥθελε ῥιψοκινδυνεύσει τὸν Θρό-
νον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, θέπτουσα τὴν
Ἑλλάδα ἐπὶ τῆς τροχιάς τῶν μεγάλων συμφερόν-
των τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

ἸΑΚΩΒΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΤΙΟΥ

Ἑμετέρας Μεγαλειότητος ὁ Ἀνατολικὸς Κόσμος. Τοῦτου ἕνεκεν ὁ Κραταῖος Θρόνος τοῦ μικροῦ Ὑμῶν Βασιλείου, ἡθικῶς ἐγίγαντο τοῦ ἀπέναντι τῶν ἀπολυτοφρόνων τῆς Εὐρώπης κυβερνήσεων. Τὰ δὲ ἐν Ἀθήναις Καισαρικὰ Ὑμῶν Ἀνάκτορα ἀνεδέχοντο τὴν θέσιν ἑνὸς Ἀνατολικοῦ Βατικανοῦ καὶ ἑνὸς ἄλλου Ἑσκουριάλ τῆς Ἰσπανίας, ὅπου ἡ σκιά τοῦ δεινοῦ τυράννου Φιλίππου τοῦ Β', κατηφῆς καὶ σκυθρωπὴ ὑπὸ τὰ ζαυφεῖρινα χρώματα καὶ τὰς ἀερώδεις βαφὰς τοῦ Ροῦμπενς καὶ Τιτοϊάνου, ἀποκαλύπτει τὴν βαθύνοιαν τῆς τυραννίας, ἣν εἰς τὰς δυσχερεῖς ἐνεσιώσας περιστάσεις, ἀφίλει ἀδιστάκτως παρ' ἄλλοτε νὰ ἀσπασθῇ ἡ Ἑμετέρα Μεγαλειότης, ἐπ' ἀγαθῶν τῶν Ἑμετέρων Συμμάχων καὶ τοῦ κλονιζομένου Ὑμῶν Θρόνου.

» Ὅποια ἔκτοτε πικρὰ δοκιμασίαι σωρηδὸν ἐπῆλθον, καταπονοῦσαι τὴν μεγάλουμον καρδίαν τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ μετὰ ποίας ἐξειδικασμένης διπλωματικῆς συνέσεως διευθέτησας τὰς προδρομικὰς ἐκεῖνας ἐργασίας τῆς Ἀντιβασιλείας, ἵνα κατστραφῇ ὁ τόπος διὰ τοῦ τόπου, καταβληθῇ ἡ ἐπανάστασις, ἀμαυρωθῶν αἱ δόξαι τῆς, ἐξοντωθῶσιν οἱ ἀγωνισταί, καὶ ἀπομάθῃ ὁ Ἕλληνα τὴν χρῆσιν καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, καθιστώσης τῆς τυραννίας τὸν λειτουργὸν τῆς Πατρίδος, σταυρωτὴν τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῆς!

» Ὅποια θυμηδεῖς ἀναμνήσεις πλημμυροῦσι τὴν εὐγνωμονοῦσαν καρδίαν μου πρὸς Ὑμᾶς, Κραταϊότατε Ἡγεμῶν! Πρὶν οἱ κομποὶ μύωπες Αὐλικοὶ τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος προβάσιν εἰς τὸ ἐπιβληθὲν αὐτοῖς μέτρον, ἵνα ἐκμηδενίσωσι, διὰ τοῦ διαβοήτου ἐκεῖνου Ὑπομνήματος, τὸν Ἕλληνα Ἀγῶνα, καὶ περιθρῖνωσι τὰ λείψανα αὐτοῦ, ἐπὶ

τῶν ὁποίων αἱ μέγισται καὶ ἱερώτεραι τῶν ἰδεῶν, συνεζυμώθησαν μετὰ τοῦ αἱματός των, ὅπερ πολ- λάκις ἀπεπειράθη νὰ χύσῃ ἡ Ἑμετέρα Μεγαλειότης ἐπὶ τῆς λαιμητόμου—ἡ Ἀντιβασιλεία δὲν ἐδίστασε νὰ προβῇ εἰς ἐτι θαρραλαιότερον τοῦ Ἑμετέρου Ὑπουργοῦ μέτρον. Προσεπάθησεν αὐτὴ νὰ ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς μνήμης τῶν ζώντων καὶ αὐτὰ τὰ περικληθῇ ὀνόματα τῶν ἱστορικῶν τόπων τῶν μεγάλων μαχῶν τῆς Ἐπανάστασεως, ἅτινα εἰς αἰῶνας ἀμετάβλητα, διεγείρουσι πάντοτε κατάνυξιν ὀρσκειυτικὴν εἰς τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν, ἣν ἀφ' ἀρπάζει καὶ μεθύσκει τὸ ἡθικὸν κάλλος καὶ ἡ ἀνδρεία τῆς ἀρετῆς, δι' ἧς πλησιάζομεν, ἔστω καὶ τύραννοι, ἵνα κατανοήσωμεν τὰ κρύφια τῆς ἐλευθερίας, ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν παρ' αὐτῆς ἐμπνεομένων. Καὶ τότε δὴ ἐξεχώθησαν ἐκ τῆς ἀρχαίας Γεωγραφίας λησμονηθέντα ὀνόματα τῆς ἀρχαίας φωνῆς, ὅπως διὰ τῶν νεκρῶν αὐτῶν ἐκφράσεων καταπνιχθῇ ἡ ζῶσα ἐποποιία τῆς ἐπανάστασεως. Ἠλὲν ἄς τὸ ὁμολογήσωμεν οὐδὲν ἐκατόρθωσεν ἡ Ἀντιβασιλεία περὶ τοῦτου, Μεγαλειότητέ. Τὸ Καρπενήσι, ἡ Ἀράχοβα, τὰ Δερβενάκια, ἡ Κλείσοβα, τὰ Καλάβρυτα, εἶναι ἡ φωνὴ τῆς δόξης, ἐξερχομένη θερμόσπλαγχνος ἐκ τῆς πάλης τοῦ Σταυροῦ κατὰ τῆς Ἡμισελήνου, καὶ ἐκφράζουσα διὰ παν- ἐλληνίου χαρᾶς τὸν κρότον τοῦ πίπτοντος Μωα- μεθανισμοῦ ἐπὶ τῆς σπάθης τοῦ Ἑλλήνου, εἰς τὰ τυραννοφθόρα χρώματα τῆς Πατρίδος του.

Τὴν γλῶσσαν ταύτην ψάλλει ὁ Πανελλήνιος λαὸς, ὁ γνωρίσας νὰ διακρίνῃ τὰς μεγαλουργίας ἐκάστης ἐποχῆς αὐταπαρνήσεως διὰ τῶν ὀνομάτων, ἅτινα διέτυπον, καὶ καθιέρωσεν τὸ αὐτὸ αἷμα τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ διαφορῶν ὀπλῶν διαχεόμενον εἰς

πάσαν αὐτῆς ἐποχὴν. Ἡ δημώδης φωνὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ζωοποιὸς αὐτῇ πνοὴ τῆς καρδίας του, τὰ διέσωσε καὶ ἐξυμνεῖ εἰς τὸ πείσμα τῆς τυραννίας· ἡ δόξα, ὡς ἡ διάνοια, εἶναι ἔργον δημῶδες, ὁ δὲ Πανελλήνιος λαὸς, ὁ πλάσας αὐτήν, αὐτὸς καὶ μόνος τὴν διαιωνίζει καὶ δοξολογεῖ.

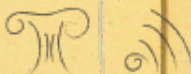
» Ἀπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας μέχρι τοῦ νῦν τρεῖς νεκροὶ Κόσμοι, ὁ τῆς Αὐστρίας, ὁ τῆς Μεσαιωνικῆς Εὐρώπης καὶ ὁ Τουρκικὸς, διερχόμενοι διὰ τῆς Βασιλείας σου ἐν Ἑλλάδι κατέθεσαν εἰς τὴν Ἡγεμονικὴν Ὑμῶν σύννοιαν τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτικῆς των, ἀποκαταστήσασαι τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἓνα Ἀνατολικὸν Πάπαν φέροντα ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἐν μαρμάρινον Βιβλίον, ὅπερ ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τὰς φορὰς τοῦ Κόσμου καὶ τῆς πολιτικῆς, ἀποκαλεῖται Σύνταγμα, Βασιλεία, Εἰκονικότης, Καταστροφή, ψεῦδος καὶ δουλεία. Καὶ δικαίως, Κραταιότατε Ἡγεμῶν καὶ Ἡμέτερε Σύμμαχε! Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἀπαύγαυσμα τῶν Χριστιανικῶν ἰδεῶν, τῶν ὁποίων τὸ νῆμα διεκόπη ὑπὸ τὴν Φραγκικὴν καὶ Τουρκικὴν κατάκτησιν, ἀνεφάνη περὶ τὰ πρῶτα τοῦ Αἰῶνος, ὡς ἡ καιομένη λυχνία τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς δεδουλωμένης Εὐρώπης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Ἡ φωνὴ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐδύνατο νὰ γίνη, ἡ ἐγερτήριος φωνὴ τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς δυναστείας· ἡ δὲ Ἑλλάς, ἡ γέφυρα δι' ἧς θὰ ἐπανήρχετο ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Εὐρώπην, μία ἄλλῃ Γαλλία τῶν 1789, ἐξεγείρουσα τὴν βρυχωμένην καὶ στενάζουσαν ἐλευθερίαν ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν Συνθηκῶν τῶν 1815. Ἡ Ἑλλάς ὄθεν, ὡς ἐν ἐξορίᾳ ἀπόστολος εἰς χεῖρας περιερχόμενος ληστῶν, ὥφειλεν ὑπὸ τοῦ Ὑμετέρου Σχηπτοῦ,

νὰ λησμονήσῃ τί ἐπράξατο, καὶ πρὸς τί ἔτειναν οἱ Πανελλήνιοι μόχθοι τῆς. Παραχρῆμα ἡ σπάθη καὶ ὁ Σταυρὸς, οἱ διὰ τῆς ἐλευθερίας χειροπιασθέντες ἐν τῇ πάλῃ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῶν Τούρκων, ἀπεχωρίσθησαν. Καὶ ἡ μὲν σπάθη εἰσῆλθεν εἰς τὰ Βασιλικά ὀπλοστάσια, χρησιμεύουσα ἤδη πρὸς χύσιν ἀδελφικοῦ αἵματος, ὁ δὲ Σταυρὸς περιφρουρεῖται πρὸ τριάκοντα ἐτῶν, ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν Ἀθήναις, ἵνα μὴ ἐκλάμψῃ ἐκεῖθεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, φέρων ἐπ' αὐτοῦ ἀνηρτημένον οὐχὶ ἓνα ἀπονεκρωμένον Κόσμον οἷος ὁ Παπικὸς, ἀλλὰ ἐλευθερίας εὐαγγέλια, ὑψώνων καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους Ἑλληνας ἐπὶ τῆς βαθμίδος τῆς πολιτείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἑλλήνων διαχαραχθείσης ἀπὸ αἰῶνας.

» Τῇ ἐπικουρίᾳ τῶν Βαυαρῶν σου, Μεγαλειότατε, καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ὑμῶν Μέντορος καὶ Συμβούλου αἰοιδίμου Ἀρμανσπεργ, προεξομαλύνθη ἡ πορεία τῆς Ὑμετέρας Κραταιότητος πρὸς νέας δοκιμασίας καὶ θριάμβους. Ὑπαινίττομαι, Σεβαστέ Ἀναξ, τὴν Ἐθνοσωτήριον δῆθεν διὰ τοὺς Ἑλληνας καὶ Ἀξιόμνημόνευτον Τρίτην Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν ἀπροδόκητον ἐκείνην ἔκκρηξιν τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, οἱ τάφοι τοῦ Θεμιστοκλέους ἐφωσφόρισαν, ὁ δὲ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καθαρὸς, ὡς τὰ μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνος, κατήργησεν ἐν μιᾷ νυκτὶ τὴν ἀπόλυτον Μοναρχίαν· ἰσοπεδώσας δὲ τὸν Θρόνον μὲ τὴν λαϊκὴν τοῦ Συντάγματος Κυβέρνησιν ἐκδίωξε τοὺς Βαυαροὺς, οἵτινες ὡς νέα ἐν Ἑλλάδι στρατηλασία τῶν ἀκολούθων τοῦ Ἀτίλλα, ἐπιδιώκουσα λάφυρα, διήρπασε τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων, θεωρήσασα αὐτὸ ὡς

ΙΑΚΩΒΑΚΡΩΣΤΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΟΤΕΡΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὴν δευτέραν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ νόμου. Ἄλλ' ἡ δύστηνος Ἑλλὰς μεθυσκομένη εἰς τὴν νίκην τῶν δικαιωμάτων της, δὲν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπεγε-
χθεῖσαν Μεταπολίτευσίν της τὴν τελευταίαν σφρα-
γίδα τοῦ ἔργου της. Γενναία ὡς τὸ Δίκαιον καὶ ἀ-
θώα ὡς ἡ Ἐλευθερία, ρίπτει εἰς λήθην τὰ περα-
σμένα, ἀνακαλεῖ τὸν καταφυγόντα Βασιλέα της εἰς
τὰ ἐρείπια τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας του, καὶ κα-
θιστᾷ ἐντολοδόχον τοῦ Νόμου καὶ Σημαιοφόρον τῆς
Συνταγματικῆς Ἑλλάδος, τὸν δῆμιον αὐτῶν. Ἡ
αἰσία ὅθεν αὕτη εὐκαιρία δίδει ἄλλην τροπὴν εἰς
τὴν τύχην τοῦ ἔθνους καὶ διασκεδάζει τοὺς φό-
βους τῆς ἐπτοηθείσης διπλωματείας εἰς τὴν νέαν
ταύτην ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πάντα ἔκτο-
τε ἐκμηδενίσθησαν τῇ κραταιᾷ χειρὶ τῆς Ὑμετέ-
ρας Μεγαλειότητος ὅστις γινώσκει ἀπηνῶς νὰ ἐκ-
δικῇται κατὰ λαοῦ ἀπειθοῦντος καὶ ἀσεβῶς φερο-
μένου κατὰ τῶν τυράννων του.

«Χάριν Ὑμῶν, Δεδοξασμένε Σύμμαχε, αἱ ἀναί-
μακτοι δάφναι τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου, ἐφυλορ-
ρόησαν ἐπὶ τοῦ συντριφέντος εἰδώλου τῆς συν-
ταγματικῆς πολιτείας, καταστηθεῖσαι εἰς τὰς χεῖ-
ρας τοῦ Ὑμετέρου Στέματος, τὰ βούνευρα ἄλλου
Ῥαδέσκη, καλαφίζοντος καὶ μαστίζοντος τὴν Ἑλ-
λάδα, ἣν ἀγωνίζεται νὰ καταστήσῃ Παπικὴν ἐπι-
κράτειαν, καθημένην ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Ἀπολύ-
του Μοναρχίας σου.

«Τάπει ἀνεφάνη ὁ Αὐτοχθονισμὸς καὶ Ἑτεροχθο-
νισμὸς ὡς δύο δὲ μελανά τοῦ Ὠκεανοῦ κύματα,
διασπαιρούμενα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν πνιγομένων,
ὧν ἀποδέχονται τὴν τελευταίαν πρῶτην, τὰ δύο αὐτὰ
φάσματα τοῦ ἑτεροχθονισμοῦ καὶ αὐτοχθονισμοῦ,
ἐπιπύπτοντά ἐπὶ τῆς ἀδιαρέτου καὶ Πανελληνίου

Ἑλλάδος, ἀποδέχονται τὰ δάκρυα τῶν ἀποχωρίζο-
μένων ἀδελφῶν, τοὺς ἀποκερματίζουν, τοὺς ἀπο-
σπουν, καὶ κρότος ἀποτελούμενος ἀπὸ συντριβόμενα
ξίφη καὶ ἀποσπαθείσας δάφνας ἀντήχει παντοῦ εἰς
ὅλας τὰς αἵματοβαμμένας γωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ
ὕπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ὅλου ἔθνους. Ὁ Αἷμος
διεχωρίσθη τότε ἐκ τοῦ Ὀλύμπου, ὁ Παρνασσὸς
ἐκ τοῦ Ἀθωνος, ὁ Ταυγετὸς ἐκ τοῦ Πίνδου, ἡ Κρή-
τη καὶ ἡ Ἐπτανήσος ἐκ τῆς λεγομένης Ἐλευθέρας
Ἑλλάδος. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Σημαία ἦν ἐξύφανον ἐν
ἡμέραις δουλείας Ἑλληνίδες παρθένοι, καὶ ἀγιο-
μύριστος ἐκ τοῦ μωσχολιβάνου τῆς Ἐκκλησίας ἀνεπε-
τάσθη τῇ 25 Μαρτίου ἐξ ἐνός Ἀρχιερέως, δόσαν-
τος διὰ τῆς Ὁρησκείας εἰς τὴν Ἐλευθερίαν τὸ ὕ-
ψος τοῦ Σταυροῦ, διεσχίσθη εἰς δύο. Ἐν μέρος αὐ-
τῆς περιφρουρεῖ ἤδη τοὺς καλουμένους ἐλευθέρους
Ἕλληνας ὑπὸ τὰ βρέτερα Βασιλικά σκῆπτρα· τὸ
δὲ ἕτερον ἐν δακρύσις τῶν δεδουλωμένων Ἑλλήνων
ἐπανήλθεν ἐκ νέου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των· ἐκεῖ
ἀνηρτημένη ἐπιφαύει ἀλύσσεις καὶ δεσμοτῆρια ἐκ
τῶν ὀπίστων ὑφώνει ὁ Ἕλλην τὴν χεῖρά του ἵνα
τὴν ἀσπασθῇ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, ὅτε ἡ Σταυρο-
στόλιστος σημαία μεσουράνιον σκιάν ἀποπέμπει εἰς
τὰς ἔθνοπανυγῆρεις τῆς Ἐπτανήσου, τῆς Χίου τῆς
ρόδοχύτου καὶ ἐξευγενισμένης Σμύρνης.

» Ἀναφανέντος τοῦ ἑτεροχθονισμοῦ καὶ αὐτοχθονια-
σμοῦ ἡ δεδουλωμένη Ἑλλὰς κατῆλθεν ἐκ νέου στενάζουσα
εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς δουλείας, ὡς εἰς τοὺς κατα-
κύμβους τῆς Ῥώμης, ὁ Χριστιανισμὸς. Δικαιοῦμαι
ὅθεν Κραταιότατε, νὰ ἀποκαλέσω τὰ σωτήρια διὰ
τὸν Ὑμέτερον Θρόνον αὐτὰ πλάσματα τῆς Μακιαβελ-
λικῆς πολιτικῆς, ὡς δύο φοβεροὺς δράκοντας περι-
πτενθέντας γυρῶθεν τῆς κοιτίδος κοιμωμένου βρέ-

φους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συστρέφοντες τὰς τερατώδεις
κεφαλὰς των, ἐμποιοῦσι φρίκην εἰς τὴν προσερχο-
μένην Μητέρα ἵνα θηλάσῃ καὶ διασώσῃ τὸ ἀπει-
λούμενον τέκνον της.

»Χαῖρε, Κραταιότατε! Πρὸς τὴν Ὑμετέραν Με-
γαλειότητα ἐνατενίζουσαι αἱ δεσποτικαὶ Κυβερνή-
σεις ἐναθρύνονται εἰς τὴν ἀξιάγαστον πολιτικὴν
Σου. Ἡ Διπλωματεία ἐκπληκτος συνοφρυάζει ὅτε
Σμικρὸς Ἡγεμὼν μεγάλα ἑκατόρθωσας. Ἡ δὲ Τουρκία
κηρύττουσα τὴν εὐγνωμοσύνην της, μετὰ θάμβους
διορᾷ εἰς Ὑμᾶς Γενναιοτάτε, τὸν ὑπὸ τοῦ Μετερ-
νίχου προφητευόμενον »*parvulum Aeneam*» τὸν
παίζοντα ἐν ταῖς Αὐλαῖς τῆς Αὐστρίας καὶ Τουρ-
κίας. Εἰς ταύτην παράσσει ὡς ὁ νέος Δόζης τῆς
ἀπολυτοφρόνου Δύσεως, στεφανώνων διὰ τοῦ δα-
κτυλίου τῆς πολιτικῆς, οὐχὶ τὰ πελάγη μετὰ τῆς
Δημοκρατείας, ὡς ὁ περιπόρφυρος ἐκεῖνος τῆς Ἑνε-
τίας, ἀλλὰ συνδέων ἐν κοινωνίᾳ κοινῶν συμφε-
ρόντων καὶ ἀγάπης τὴν Συμμαχίαν τοῦ Θρόνου τῆς
Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Θρόνου τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς
παρατάσεως τῆς δουλείας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Ζακύνθῳ, τῇ 24 Μαρτίου 1862 Ἑ. Ἀν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Σελ. 2	Στίχ. 5	ἀντὶ	παραμὴ	ἀνάγνωθι	παραμὴς
» 6	» 12	»	ἀποκαλεῖ	»	ἀνακαλεῖ
» 14	» »	»	ὅπλα	»	ἔωλα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.12.95.000.2

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**